

Witeindelijk had hij zijn harnas aan. Hij voelde de hardheid en kou van het ijzer door zijn hemd heen. Zijn benen voelden zo zwaar, alsof ze niet meer van hem waren. De ijzeren handschoenen maakten piepende geluiden toen hij met veel moeite zijn handen bewoog.

Zijn vader had zijn helm voor hem opgezet en in zijn ene hand had hij een zwaard en in zijn andere hand een schild. De jongen voelde zich vreselijk. Hij kon zich nauwelijks bewegen, was bang om om te vallen.

Maar hij wilde zijn ouders niet teleurstellen, dus deed hij zijn best. Hij zette een stap, hief zijn zwaard en viel met een klap op de grond. De jongen huilde dikke tranen. Zijn vader liep boos weg. De moeder knielde bij haar zoon neer en troostte hem.